



# full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA  
Arquebisbe de Barcelona



## L'espiritualitat de l'Advent

Celebrem avui el segon diumenge d'Advent. L'Advent forma una unitat de moviment amb el Nadal i l'Epifania. Les tres paraules tracten de dir el mateix: vinguda, naixement i manifestació. Un temps d'Advent viscut amb intensitat ens disposa per acollir plenament el regal del Nadal. Tant de bo aquest temps de preparació que ens ofereix l'Església ens ajudi a redescobrir que Nadal és l'apropament generós de Déu a la humanitat; Nadal és la visita que Déu ens fa per tal de fer-nos fills adoptius del Pare; Nadal és el compliment de les promeses del Senyor d'aplegar tot el gènere humà en un nou poble d'Israel, en l'Església una i única del Crist estesa d'Orient a Occident. Déu ha vingut, ve i vindrà definitivament a nosaltres. Durant el temps d'Advent, la litúrgia ens convida a prendre consciència de les diverses vingudes del Senyor. La primera vinguda fou la que va succeir a Betlem ara fa més de 2.000 anys i que celebrem anualment el 25 de desembre. La vinguda del Fill de Déu a la terra és un esdeveniment tan immens que Déu va voler preparar-lo durant segles. En aquesta celebració fem memòria de l'acompliment de les promeses fetes per Déu al poble d'Israel. Participant en la llarga preparació de la primera vinguda del Salvador, els cristians renovem el desig de la seva segona vinguda (cf. Catecisme Església Catòlica n. 524).

En efecte, l'Advent ens prepara també per a la vinguda definitiva del Senyor Jesús. Aquell que va prendre la nostra carn i que va néixer pobre i humil en una establia se'ns manifestarà en glòria i majestat a la fi dels temps per instaurar el cel nou i la terra nova, l'eternitat amb Déu en la glòria del cel. Els cristians hem de mirar també el futur, ja que hem estat creats a imatge i semblança de Déu i, per tant, per a l'eternitat. Les últimes paraules que llegim a la Bíblia, en el llibre de l'Apocalipsi, després de dir que

Déu és l'Alfa i l'Omega de la història, ens fan exclamar a tots: «Veniu, Senyor Jesús.»

Sovint, les preocupacions del món, l'acceleració de la vida actual i el sentit materialista que s'ha fet present en la nostra manera de viure, ens fan oblidar l'altra vida i limiten l'horitzó de la nostra existència a aquesta terra. Llavors, se'ns fa difícil entendre el contingut de les benaurances predicades per Jesús. Aquest Advent, us convido, germans, i em convido a mi mateix, a demanar al Senyor que augmenti en nosaltres el desig de la vida eterna, que és l'eterna felicitat. Sant Agustí diu, referint-se a aquest do, que tindrem molta més capacitat de rebre'l com més hi creguem, com més fermament l'esperem i com més ardentment el desitgem.

Actualment, a la nostra societat, l'esperança és una virtut que va de baixa. Es respira més aviat desencís i frustració. Potser hem errat a l'hora d'escollir el valor sobre el qual hauríem de fonamentar la nostra confiança. L'Advent és temps d'esperança. No d'una esperança inquieta i angoixosa, sinó confiada i joiosa. L'alegria de l'Advent és dolça i profunda, perquè brolla no de l'esperança humana, sinó de l'esperança cristiana, que mai no s'enganya perquè es fonamenta en el fet que Déu acomplirà les seves promeses, particularment, la de la vida eterna.

Enmig d'un temps de desencís, regala't Advent. Sí, aquesta és la meva proposta: posa més Advent en la teva vida. Contempla les promeses que Déu ens ha fet, gaudeix i descansa en elles. Regala't un temps per a la pregària, una major atenció a les inspiracions de l'Esperit, que vol fer meravelles en nosaltres i a través nostre. D'aquesta manera acomplirem les paraules d'Isaïes que fa seves sant Joan Baptista: «Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí» (Lc 3,4).





ENTREVISTA

## 150 anys de parròquia



JOAN NADAL

Divendres van començar els actes de celebració del 150è aniversari de la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell ([www.purissimasabadell.org](http://www.purissimasabadell.org)). Fins al 8 de desembre de 2018 tenen programades conferències, concerts, misses polifòniques, pregàries a l'estil Taizé, un concurs de fotografia... També han fet un DVD i un llibret sobre la història de la parròquia, a més de nous cantorals i nous goigs amb música de Bernat Vivancos. I per a les festes de Nadal, un pessebre monumental a l'entrada de l'església realitzat per Marcel·lí Pol. Mn. Joan Nadal és el rector de la parròquia.

### Què representa la parròquia de la Puríssima per a Sabadell?

És un punt de referència per a la ciutat. Va néixer en un moment fort de creixement de la indústria tèxtil. Va marcar des de l'inici un nou estil, amb una pastoral més oberta i social: escola nocturna per a noies, teatre, esport, sardanes...

### Com ha evolucionat la parròquia de la Puríssima?

Evidentment, els temps han canviat des dels nostres orígens; però, tot i així, sortosament la nostra comunitat parroquial és una comunitat dinàmica que compta amb un suport important de voluntaris i això permet realitzar força activitats obertes als feligresos, al barri i a la ciutat.

### Com s'adapten a les noves necessitats de la societat i dels fidels?

Hem d'estar atents als signes dels temps i mirar de mantenir sempre viva la convivència i la bona harmonia malgrat les adversitats socials, religioses... Hem d'emprar les noves tecnologies com a mitjà per informar i fer present el missatge de Déu a més persones. I també crear espai per a la formació religiosa i l'aprofundiment de la fe a persones adultes que volen tornar a creure.

**Òscar Bardají i Martín**

GLOSSA

## Que Jesús ens acompanyi!

Catequesi preparatòria per a la primera comunió. El grup d'infants es reuneix cada setmana amb la catequista. Mostren interès i la participació és bona i l'ambient cordial. Desenvolupen els temes d'acord amb el calendari previst. No hi falta, tampoc, un moment per a la pregària comunitària. Quan acaben la sessió i s'acomoden, a mesura que marxen, la catequista els dona un copet a l'esquena a cadascú, alhora que els diu: «Que Jesús t'acompanyi!» Els infants ho esperen i aquest comiat, que era propi de la catequista, ara també l'utilitzen entre ells per acomiadar-se: «Que Jesús t'acompanyi! Que Jesús t'acompanyi!» Dit d'una manera cordial i sentida, sense l'aldarull i gresca que l'edat podria comportar. Bona manera d'acomiadar-se i de desitjar-se una bona setmana fins a la propera trobada catequètica. Bona manera de desitjar a l'altre que Jesús sigui un amic preferencial, proper i estimat.

El gest senzill i les paraules repetides una i altra vegada restaran en el record d'aquests infants i, passats els anys, els recordaran a alguns el descobriment de l'amor de Déu, el camí de la fe en el qual varen ser iniciats, el coneixement de Jesús, l'aprendre

a estimar-lo i el desig de seguir-lo... Altres potser recordaran aquells moments tot agraint les actituds i les virtuts descobertes que els han ajudat humanament, encara que la fe, do de Déu, no hagi arrelat del tot en el seu cor. Uns tercers potser no ho recordin quasi mai o mai, però la paraula escoltada i el testimoni copsat van fer la seva feina i... Déu passa i torna a passar. Tots en un o altre moment recordaran, més d'un amb record agrait, la bona voluntat de la catequista i l'estimació que els tenia, potser també el seu desig d'apropar-los a Jesús, a qui els encomanava abans de marxar de la sessió de catequesi.

A uns i altres, a tots: Que Jesús t'acompanyi, ben a prop teu, que sentis i visquis aquesta proximitat, company en el camí de la vida amb el desig que esdevingui camí de benaurança, d'amor, per a tu i per als que trobaràs a la vorera del camí, a dreta i esquerra. «I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que Ell m'ha donat» (Jn 6,39). Pregar amb confiança i amb esperança. I desitjar als més propers i als que no ho són tant —potser amb un copet a l'esquena, i sempre amb afecte— la proximitat de Jesús. La resta, en mans de Déu.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

## «Un cristiano reza... también con las obras»

Raoul Follereau, el apóstol de los leprosos, fundador de la **Ayuda Mundial** a los **Enfermos de Lepra**, visitó 102 países del mundo. Recorrió más de 2 millones de kilómetros. Se **conmovió** al ver que los enfermos leproso eran apartados y abandonados en la **selva**.

Follereau contaba que había tenido un **sueño**:

—«Un hombre se presentó ante el **juicio** del Señor Dios. Dijo:

—«Mira, Señor. He **observado** tu ley. No he hecho nada injusto, malo o criminal. Señor, mis **manos** están **limpias**». El Señor le respondió: «Indudablemente, pero están **vacías**.»

Y se puso a luchar:

—Contra el **hambre** y contra la **harta** de los **satisfechos**.

—Contra la bomba **atómica**, y en favor del **amor** al prójimo.

—Contra el **sufrimiento** de millones de seres inocentes.

—Contra la otra **lepra**, que es la **raíz** de todo **mal**, y que está en la **du-reza** del **corazón**, —el **egoísmo**—, en una sociedad **harta** de **bienestar**.»

El **papa Francisco** afirmó en la conclusión de las audiencias sobre la **Misericordia** (en un titular destacado en *L'Osservatore Romano* 2-12-2016), la **consoladora verdad** para **quienes dedican** esfuerzos y tiempo a hacer **obras** de caridad y de misericordia, todo **por amor** a Jesús:

—«**Un cristiano reza... también con las obras.**»

## Lectures de la missa diària i santoral

**11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)** [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

**12. ■ Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marino, prev. teatí.

**13. ■ Dimecres** [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

**14. □ Dijous** [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelitè (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

**15. ■ Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

**16. ■ Dissabte** (□ Barcelona) [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

**17. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.)** [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Marta, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.





## DIUMENGE II D'ADVENT



## COMENTARI

### Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

### Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

### Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

### ✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

### Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

### Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

### Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

### ✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos»»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».

# Prepareu el camí del Senyor

P. JAUME SIDERA, claretia



«Consoleu el meu poble. Ha arribat l'hora de la llibertat. Déu us ha ben perdonat». Quin missatge tan consolador per a un poble que viu a l'exili, enyorant la pàtria desitjada.

S'anuncia un nou Èxode. El primer fou la sortida d'Egipte desert enllà vers la Terra Promesa. El segon, el retorn de Babilònia. Cal obrir camins nous i condicionar els vells perquè el poble, amb Déu al capdavant, pugui caminar sense entrebancs cap a la llibertat.

Joan Baptista aplica el missatge d'Isaïes al poble que acut a sentir-lo: per entrar a la terra nova cal convertir-se, capbussar-se en el Jordà i deixar enrere la vida sense Déu i acceptar decidits la llibertat dels fills que Déu els ofereix.

Ens hi espera «un cel nou i una terra nova» que respongui plenament al projecte de Déu. Aquest món nou adés el projectem al passat com el paradís perdut i enyorat del Gènesi, adés el projectem al futur com a l'Apocalipsi. I mentrestant, què? Patim les guerres, les catàstrofes, la desintegració de la creació, la fam i la misèria. I res més? L'Advent ens diu que totes aquestes calamitats són els dolors d'infantament, que un altre món és possible, que amb una esperança activa podem avançar ja ara el cel nou i la terra nova. Com? Assimilant i vivint els valors del Regne de Déu: amor, veritat, justícia, llibertat, autodomini. Establint una nova relació amb Déu Pare misericordiós, una relació de germanor amb els altres i amb respecte total a una terra i a uns béns posats a l'abast de tothom.

Aquests dies veurem realitzat allò que diu el salm: «La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la bondat i la pau; la fidelitat germinarà de la terra i la bondat guaitarà des del cel.»



## AGENDA

### Activitats del cardenal Omella

**Dimecres 13 (13.30 h).** Dinar d'Entitats amb Cor de Càritas diocesana.

**Dijous 14.** Reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

### Actes

**Dedicació de l'església parroquial de Santa Eulàlia de Vilapicina.** Diumenge 17 de desembre (11.30 h), serà dedicada solemnement l'església parroquial de Santa Eulàlia de Vilapicina pel cardenal Omella, arquebisbe de Barcelona.

**Curs de recés a la basílica de la M. D. de la Mercè** (pl. de la Mercè 1, t. 933 152 756). Dia 16 de desembre (10 h).

**G.K. Chesterton. Cristianisme, pensament social i literatura**, de Sílvia Coll-Vinent. Dimarts 12 de desembre (19 h), diàleg sobre aquesta obra a l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r). Hi intervindran: David Fernández, periodista i activista social; Jordi Amat, escriptor i crític literari; Núria Iceta, patrona de la Fundació Joan Maragall i editora de *l'Avenç*, i l'autora.

**«Ell és la pau».** Dissabte 16 de desembre (10-17 h), recés d'Advent amb la Gna. Catalina Terrats. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Si voleu dinar a l'hostatgeria, truqueu al t. 932 038 915.

**Renovació Carismàtica Catòlica (RCC-CAT).** Diumenge 17 des. (9.30-18 h), recés d'Advent, amb el lema: «Posaré enmig vostre el meu tabernacle i mai no us avorriré» (Lv 26,11), amb Mn. Edgar Martínez Valencia. Al Col·legi Major Penyafort-Montserrat (av. Diagonal, 639-641). Informació: t. 696 963 816, a/e: [renovacioncarismaticabarcelona@gmail.com](mailto:renovacioncarismaticabarcelona@gmail.com)

**Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento** (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Jueves 14 de diciembre (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía a las 12.30 h.

**Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família.** Dia 14 de desembre (20.15-23 h), missa i vespres. Els segons dijous de cada mes i tots els diumenges hi haurà confessors a partir de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), [www.sagrada-familiaadoracio.com](http://www.sagrada-familiaadoracio.com)



## ACTUALITAT

### Els nens feliciten el Nadal de part dels missioners



Un any més, l'Obra Missional Pontificia de la Infància Missionera convida tots els nens i nenes a viure un *Nadal Missioner* essent «Sembradors d'Estrelles». Amb aquesta iniciativa volem agrair el suport que rebem de les persones que, en la jornada del *Domund* i en altres dates, resen i col·laboren amb els missioners. De la mateixa manera que els demanem la col·laboració per ajudar els missioners en la seva tasca, ara els l'agraïm, regalant en el seu nom aquestes estrelles.

Podeu demanar aquestes estrelles a la Delegació de Missions: [dmissions51112@arqbcn.cat](mailto:dmissions51112@arqbcn.cat)

### Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés



La campanya «Ajuda'ls a créixer» de la Fundació Pere Tarrés té per objectiu que milers de nens i nenes en risc d'exclusió social aprenguin i creixin fent activitats educatives i de lleure amb una entitat cristiana, i tinguin un futur amb igualtat d'oportunitats. La col·laboració que rebem de particulars i entitats és molt necessària per poder seguir atenent aquests infants a través d'una xarxa de 23 centres socioeducatius. A més, enguany, una part dels donatius rebuts els destinarem a pagar tractaments dentals per a aquests nens i nenes, ja que la majoria presenten dolències que estan afectant la seva salut i, alhora, poden tenir un impacte en el seu àmbit social i emocional. Per fer donatius o demanar més informació: t. 934 301 606; a/e: [ajudals@peretarres.org](mailto:ajudals@peretarres.org) - [www.peretarres.org/donatius](http://www.peretarres.org/donatius), o al c/c: ES80-2100-0435-5102-0019-0260 (La Caixa).

## CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**  
Arzobispo de Barcelona

# La espiritualidad del Adviento

Celebramos hoy el segundo domingo de Adviento. El Adviento forma una unidad de movimiento con la Navidad y la Epifanía. Las tres palabras tratan de decir lo mismo: venida, nacimiento y manifestación. Un tiempo de Adviento vivido con intensidad nos dispone para acoger plenamente el regalo de la Navidad. Ojalá este tiempo de preparación que nos ofrece la Iglesia nos ayude a redescubrir que Navidad es el acercamiento generoso de Dios a la humanidad; Navidad es la visita que Dios nos hace para hacernos hijos adoptivos del Padre; Navidad es el cumplimiento de las promesas del Señor de reunir todo el género humano en un nuevo pueblo de Israel, en la Iglesia una y única de Cristo extendida de Oriente a Occidente.

Dios ha venido, viene y vendrá definitivamente a nosotros. Durante el tiempo de Adviento, la liturgia nos invita a tomar conciencia de las diversas venidas del Señor. La primera venida fue la que sucedió en Belén hace más de 2.000 años y que celebramos anualmente el 25 de diciembre. La venida del Hijo de Dios a la tierra es un acontecimiento tan inmenso que Dios quiso prepararlo durante siglos. En esta celebración hacemos memoria del cumplimiento de las promesas hechas por Dios al pueblo de Israel. Participando en la larga preparación de la primera venida del Salvador, los cristianos renovamos el deseo de su segunda venida (cf. Catecismo Iglesia Católica n. 524).

En efecto, el Adviento nos prepara también para la venida definitiva del Señor Jesús. Aquel que tomó nuestra

carne y que nació pobre y humilde en un establo se nos manifestará en gloria y majestad al final de los tiempos para instaurar el cielo nuevo y la tierra nueva, la eternidad con Dios en la gloria del cielo. Los cristianos tenemos que mirar también el futuro, ya que hemos sido creados a imagen y semejanza de Dios y, por tanto, para la eternidad. Las últimas palabras que leemos en la Biblia, en el libro del Apocalipsis, después de decir que Dios es el Alfa y la Omega de la historia, nos hacen exclamar a todos: «Ven, Señor Jesús.»

A menudo, las preocupaciones del mundo, la aceleración de la vida actual y el sentido materialista que se ha hecho presente en nuestra manera de vivir, nos hacen olvidar la otra vida y limitan el horizonte de nuestra existencia a esta tierra. Entonces, se nos hace difícil entender el contenido de las bienaventuranzas predicadas por Jesús. Este Adviento, os invito, hermanos, y me invito a mí mismo, a pedir al Señor que aumente en nosotros el deseo de la vida eterna, que es la eterna felicidad. San Agustín dice, refiriéndose a este don, que tendremos mucha más capacidad de

recibirlo, cuanto más firmemente lo esperemos y cuanto más ardientemente lo deseemos.

Actualmente, en nuestra sociedad, la esperanza es una virtud que va a la baja. Se respira más bien desencanto y frustración. Quizás hemos errado a la hora de elegir el valor sobre el que deberíamos fundamentar nuestra confianza. El Adviento es tiempo de esperanza. No de una esperanza inquieta y angustiada, sino confiada y gozosa. La alegría del Adviento es dulce y profunda, porque brota no de la esperanza humana, sino de la esperanza cristiana, que nunca se equivoca porque se fundamenta en el hecho de que Dios cumplirá sus promesas, particularmente, la de la vida eterna.

En medio de un tiempo de desencanto, regálale Adviento. Sí, esta es mi propuesta: pon más Adviento en tu vida. Contempla las promesas que Dios nos ha hecho, disfruta y descansa en ellas. Regálale un tiempo para la oración, una mayor atención a las inspiraciones del Espíritu, que quiere hacer maravillas en nosotros y a través de nosotros. De esta manera cumpliremos las palabras de Isaías que se las hace propias san Juan Bautista: «Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos» (Lc 3,4).